

COOREMAN (*Gérard-F.-M.*), Minister (Gent, 25.3.1852 — Brussel, 2.12.1926).

Cooreman deed zijn humaniora aan het St-Barbara-College te Gent. Hij volgde de cursussen van filosofie aan het College « Notre-Dame de la Paix » te Namen, en studeerde rechten aan de Universiteit te Gent.

In 1875 behaalde hij, met onderscheiding, zijn diploma van Doctor in de rechten.

Cooreman behoorde tot het bestuur van de voornaamste Gentse financiële en industriële vennootschappen, terwijl hij ook behoorde tot vele filantropische, burgerlijke en politieke instellingen. Hij hield voordrachten voor de literaire sectie van de Katholieke Kring van Gent en was één der stichters van de *Magasin Littéraire*. Daarbij was hij medewerker aan verschillende politieke en financiële uitgaven.

Op 14 juni 1892 werd Cooreman tot Senator voor het arrondissement Gent verkozen. In 1898 werd hij benoemd tot Kamerlid voor hetzelfde arrondissement.

Hij was voorzitter van de Commissie, belast met de studie van de wederinrichting van het armbestuur.

Op 24 januari 1899 werd Gerard Cooreman aangesteld tot Minister van Nijverheid en Arbeid. Deze post zou hij niet lang bezetten, want op 5 augustus van hetzelfde jaar diende hij zijn ontslag in.

Op 27 mei 1900 werd hij herkozen tot Kamerlid voor het arrondissement Gent-Eekloo.

Op 16.1.1908 werd Cooreman aangesteld tot voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Dit ambt zou hij ononderbroken waarnemen tot op 14 november 1911. Op 23 februari 1912 werd hij door de Koning benoemd tot Minister van State. In 1912 beklom hij, voor de buitengewone zitting, terug de voorzitterszetel van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Op 31 mei 1918 werd hij Minister van Economische Zaken, terwijl hij, in juni 1918, de Broqueville als eerste Minister opvolgde. Bij de bevrijding van het grondgebied nam hij ontslag.

Weinigen hebben een zo schitterende politieke loopbaan gekend als Cooreman. Hij was, door vriend en tegenstander, steeds even graag gezien. Daarvan getuige de redevoering van Griffier Pauwels, naar aanleiding van de 25^e verjaring van zijn ambtsaanvaarding.

« Niemand kon, als de heer Cooreman, onaan- » gename incidenten voorkomen, dank zij zijn » gulle hartelijkheid. Zijn overredende en sus- » sende tussenkomst steeds met een mop gekruid, » had gauw voor gevolg dat de tegenstrevers » wier ideeën met felheid tegeneen aanbotsen, » de vlag streken ».

Met burggraaf Simonis, voorzitter van de Senaat, zat Cooreman de plechtige vergadering voor van de verenigde kamers, met het oog op de eedaflegging van koning Albert, op 23 december 1909.

Cooreman was een psycholoog. Hij kende de mensen door en door. Hij bezat de kunst om rond zich een aangename omgeving te scheppen. In het parlement kwamen al zijn tussenkomsten juist op het gepaste ogenblik.

Op koloniaal gebied is het werk van Cooreman niet minder belangrijk geweest. Hij was voorzitter van de « Union Coloniale » en van het Tweede Belgisch Koloniaal Congres. Tijdens zijn openingsrede van dit Congres zegt hij ondermeer :

« Notre œuvre coloniale et son renom auraient » tout à redouter d'un afflux de collaborateurs » qui ne lui apporteraient qu'un encombrement » de médiocrités sans aptitudes suffisantes et » sans moralité de bon aloi. Le nombre doit y » être, mais avant tout la valeur. Il incombe à la » métropole d'aviser, pour le bien de sa colo- » nie, tout ensemble au recrutement de la » force numérique et à la formation de capa- » cités adéquates, si elle veut tenir solidement

» sa situation au Congo et faire honneur à » ses devoirs de grande puissance coloniale ».

Op dezelfde zitting zou M. Carton, toenmalig Minister van Koloniën van Cooreman getuigen :

« Je serai l'interprète de toute cette assem- » blée en exprimant notre reconnaissance à son » éminent Président, à celui qui, grâce à sa » haute autorité et à sa grande compétence, » a été l'animateur des travaux comme il est » le réalisateur du magnifique congrès qui » s'ouvre aujourd'hui : M. le Ministre Coore- » man ».

Cooreman was drager van verscheidene ere-tokens. Hij stierf op 2 december 1926.

Gerard Cooreman was de auteur van de volgende publicaties :

Le Congo belge au Parlement (Discussion des budgets coloniaux de 1922) (Société Belge d'Études et d'Expansion, Liège, n° 40, octobre 1922, pp. 229-242). — *Belgique et Congo. Réalisation d'une idée royale* (*Le Congo Belge*, Supplément au n° de juin 1924 de la *Vie technique et Industrielle*, Paris, pp. 5-18, ill.). — Cooreman et Louwers, *Rapport du bureau du Comité permanent du Congrès National sur la question de l'enseignement au Congo* (*Revue Congo*, Bruxelles, 1922, II, pp. 165-215).

30 juli 1953.

R. Bonnaerens.

Le Parlement belge, Bruxelles, Société Belge de Librairie, 1901, p. 257. — *Le Bien public*, Gand, 73e année, n°s 339-340, 5 et 6 Dec. 1926, p. 2. — *Le Parlement belge*, La chambre des Représentants, Bruxelles, Notre temps, 1938, pp. 60-61. — *La Bibliographie nationale*, Bruxelles, P. Weissenbruch, 1886, T. 1, p. 307. — *La Libre Belgique*, Bruxelles, 43e année, n° 338, 4 déc. 1926, p. 1. — *La Tribune congolaise*, Bruxelles, 15 février 1926, p. 1; 15 décembre 1926, p. 3. — Pierre Daye, *Léopold II*, pp. 503, 508. — Van Iseghem, *Les Étapes de l'annexion du Congo*, Bruxelles, 1932, pp. 84, 92 et 103. — *IIe Congrès colonial belge*, Comptes rendus et Rapports, Bruxelles, Lesigne, 1926, 443 pp.).